

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียน
แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ

A Comparison of The Achievement of Prathomsuksa
One Students on Word Spelling Abilities Taught by Using
Cooperative Learning TGT Technique and Conventional Method

สารสิน เล็กเจริญ*

Sarasin Lekjaroen

สมพร ร่วมสุข**

Somporn Ruamsuk

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดย การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การเขียนสะกดคำ/ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

Abstract

The purposes of this research were to :1) compare the learning achievement of the Prathomsuksa one students learning word spelling abilities of Thai language between the groups instructed by the cooperative learning of TGT technique and the conventional method. 2) compare the learning achievement of the Prathomsuksa one students learning word spelling abilities of

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Thai language between the pretest and the posttest by the cooperative learning of TGT technique

3) study the students' opinions towards the cooperative learning of TGT technique. The instruments used to collect data were comprised of a lesson plan, on word spelling abilities an achievement test as an instrument of the pretest and the posttest, and a questionnaire inquiring the students' opinions about the employment of the cooperative learning of TGT. The research findings were as follows :1) With regard to the topic concerning word spelling abilities of the Prathomsuksa one students taught by using cooperative learning of TGT technique were significantly higher than the conventional method at the .05 level 2) With regard to the topic concerning word spelling abilities of the Parthomsuksa one students after using cooperative learning of TGT technique were significantly higher than before using cooperative learning of TGT technique at the .05 level 3) The students' opinions toward cooperative learning of TGT technique were at a high agreement level.

Keywords : Word Spelling Abilities / Cooperative Learning TGT Technique.

บทนำ

ภาษามีความสำคัญหลายด้าน โดยเฉพาะภาษาไทยนอกจากจะเป็นภาษาประจำชาติที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญสำหรับคนไทยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทยและวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างสัมพันธ์กัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3)

หลักการใช้ภาษาไทยถือเป็นสาระที่สำคัญ สาระหนึ่งที่จะทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าใจกฎเกณฑ์ทางภาษา

และใช้ได้ถูกต้อง ดังที่ ปรีชา ช่างขวัญยืน (2525: 2) กล่าวถึงความสำคัญของหลักภาษาไว้ว่า ผู้ที่จะใช้ภาษาได้ดีต้องรู้หลักภาษาอย่างดี การเรียนรู้ภาษาไทยและหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษาไทย จนสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นักเรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของหลักภาษาไทยเป็นอันดับแรก เพราะถ้าเห็นความสำคัญแล้วย่อมทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และจดจำหลักเกณฑ์ต่างๆ ของหลักภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นความรู้ และต้องอาศัยการท่องจำและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2541: 5) ได้กล่าวไว้ว่า “หลักภาษาไทย มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ภาษาไทย หากขาดหลักภาษาไทยเสียแล้วก็เท่ากับขาดบรรทัดฐานของภาษาเป็นเหตุให้การใช้ภาษาบกพร่อง ผิดพลาด และไขว่เขว นานไปก็จะทำให้ภาษาเสื่อมสลายไป” การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะนักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้านักเรียนสะกดคำไม่ได้นักเรียน

จะไม่สามารถอ่านเข้าใจเรื่องราวจากผู้อื่นได้ และไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น ควรมีการฝึกฝนการเขียนสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อจะให้นักเรียนเกิดความเคยชินจนติดเป็นนิสัยและเป็นการฝึกทักษะที่ถูกต้องตลอดไป อีกทั้งยังเป็นการปูพื้นฐานสำหรับการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป

ปัญหาการเขียนสะกดคำเป็นปัญหาที่ยังคงพบเห็นอยู่เสมอๆ เพราะนักเรียนมักเขียนพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ผิด ใช้ตัวสะกดผิด ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุหลายประการดังความเห็นของ สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542: 290-331); วรรณิ โสมประยูร (2537: 157-159) และวิลาวัณย์ สุกรีรักษ์ (2545: 21) ที่กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้นมาจากการไม่ทราบหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งสาเหตุดังกล่าวเกิดจากการขาดการสังเกตขาดการฝึกฝนมีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษาไม่ดีพอ และจากการที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้พบปัญหาของนักเรียนด้านการเขียนสะกดคำ จากการทดสอบการเขียนคำศัพท์ จำนวน 100 คำ ซึ่งเป็นคำศัพท์พื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่าจากการทดสอบดังกล่าวนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70.15 ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดไว้ คือนักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ควรมีการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีอยู่หลายวิธีแต่มีเทคนิควิธีหนึ่งที่น่าสนใจและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คือการเรียนแบบร่วมมือกัน หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

การเรียนแบบร่วมมือแต่ละรูปแบบมีความเหมาะสมด้านเนื้อหา และวิธีสอนที่แตกต่างกัน การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่ง ซึ่งลดความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มละประมาณ 4-6 คน ภาระงานของกลุ่ม คือ หลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้นแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และแต่ละกลุ่มเตรียมสมาชิกแต่ละคนให้พร้อม สำหรับการแข่งขันตอบคำถาม ซึ่งเป็นคำถามสั้นๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่ครูแจกให้ ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกตอบคำถามได้ จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อจบการแข่งขันในแต่ละครั้งครูจะประกาศผู้ได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด (วัชรวิภา เถาเรียนดี, 2547: 8-12)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือที่เรียกว่าเทคนิคทีมการแข่งขัน พบว่ามีนักวิจัยหลายท่านที่นำเทคนิค TGT ไปใช้กับผู้เรียนหลายระดับและหลายสาขาวิชา แล้วพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ เช่น กิ่งดาว กลิ่นจันทร์ (2537) ศึกษาเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มณี บุญญาติัย (2548) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ และธาดา ธิคุตวงษ์ (2553) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจ และได้มีผู้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้กับนักเรียนแล้วได้ผลดีและเกิดประสิทธิภาพกับการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ในการสอนเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าการสอนแบบปกติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 420 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 60 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มและจับสลากห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น คือ
  - 1.1 การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
  - 1.2 การสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ
  - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการ

เขียนสะกดคำ

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

2. ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่องการเขียนสะกดคำ มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเซนต์คาเบรียล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผนนำแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้วไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องการเขียนสะกดคำ มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตร

สถานศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติเรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผลตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.66

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพดังนี้ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเซนต์คาเบรียล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ จากนั้นสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษาและความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา แล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบทดสอบที่ปรับปรุง

แล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล จำนวน 60 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลที่ได้จากการตรวจคำตอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ขึ้นไปไว้ 20 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีวิธีการสร้างดังนี้

ศึกษาการสร้างแบบสอบถามและสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scales) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) คือ มาก ปานกลาง น้อย สอบถามความคิดเห็นในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านความรู้ที่ได้รับ จำนวน 10 ข้อ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ด้านเนื้อหาและภาษา แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้อง และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.66

3. ขั้นตอนการทดลอง

3.1 รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มควบคุมมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

3.2 วิธีดำเนินการทดลอง มีดังนี้

3.2.1 ทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำแล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนน

ก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.2 ดำเนินการทดลอง โดย

ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยตนเอง ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกันระยะเวลาการสอนเท่ากัน ดังนี้
1) กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT 2) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ

3.2.3 ทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัย

ทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับตัวเลือก แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.4 สอบถามความคิดเห็นของ

นักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบสอบถามหลังการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยหลังการทดลองของวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent Samples)

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples)

4.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยวิเคราะห์

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 2.28 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการเรียนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 2.70 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 8.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.51 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.28 ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT พบว่า

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยภาพรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.06) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.09) รองลงมา นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ เป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.08) และนักเรียนเห็นด้วยมากในด้านความรู้ที่ได้รับ เป็นอันดับที่ 3 ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.30)

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นอย่างนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ด้วยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คณะความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ในสัดส่วน 1 : 2 : 1 สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความร่วมมือกัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วัชราน เล่าเรียนดี (2547: 1) ว่าการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบหนึ่ง เพื่อให้ นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคม และให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม ทุกคนต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพากัน ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้ง

ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกให้สามารถเรียนรู้ได้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี มีการแข่งขันเกมวิชาการ ทำให้การเรียนการสอนมีความสนุกสนาน น่าเรียน ผู้เรียนจะไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน ซึ่งการแข่งขันเป็นการแข่งขันเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันจะแข่งขันกัน การที่นักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันของแต่ละกลุ่มแข่งขันกัน จะทำให้ผู้แข่งขันแต่ละคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน ในการทำคะแนนจากการแข่งขัน ได้ช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับคำกล่าวของ แวน เดอ เคล (Van Der Kley, 1991 : 45) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงาน ช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน โดยที่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบงานของตนเอง คนที่เก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อน ซึ่งจะทำให้การทำงานเข้มแข็งขึ้น

จากเหตุผลและข้ออ้างสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า วิธีการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจมาก เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้ที่น่าสนใจ พร้อมทั้งมีเกมทางวิชาการให้ผู้เรียนได้ร่วมสนุก ทำให้เกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิงดาว กลิ่นจันทร์ (2536: บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจ ความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับกลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน

ในกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม มีความสามารถในการอ่านจับใจ ความภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งยัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณี บุญญาติศัย (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดย การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT นักเรียนทุกคนได้เข้าร่วมการแข่งขัน การเขียนคำศัพท์ตามคำบอก โดยกิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ด้วยเกม ทุกคนจะได้ร่วมสนุก ตื่นเต้น และท้าทายความสามารถของนักเรียน ได้ช่วยพัฒนา ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยเน้นการใช้กระบวนการกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในกระบวนการกลุ่ม มีการวางแผนการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลให้ผลการเรียนรู้สูงขึ้น และในการเรียนนี้นักเรียนกลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนจะได้รับการช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนที่เก่ง เป็นผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น ดังที่ จอห์นสัน (Johnson, 1981: 55) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นการเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ภายในกลุ่มนักเรียน เช่น มีการอภิปรายร่วมกัน การช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน ดังนั้น ทุกคนในกลุ่มจะต้องร่วมมือกัน

สนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน เพราะความสำเร็จของแต่ละคนก็คือความสำเร็จของกลุ่มนั่นเอง

นอกจากนี้ องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาจเป็นส่วนประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นองค์ประกอบที่สร้างขึ้น เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันอย่างแท้จริง มีการกำหนดเป้าหมายรางวัล บทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนภายในกลุ่ม ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มต่างก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มตลอดเวลา สอดคล้องกับแนวคิดของสุจินต์ วิศวรวิธานนท์ (2545: 231-232) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ต้องคำนึงถึงและดำเนินการตามลักษณะองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ 1) สร้างความรู้สึกรักพึ่งพากันให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน โดยกำหนดวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพึ่งพาช่วยเหลือกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกัน 2) จัดให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนเพื่อช่วยและส่งเสริมการทำงานให้สำเร็จ 3) จัดให้ความรู้สึกรับผิดชอบส่วนบุคคลในวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต้องมีการประเมินผลงานของแต่ละคนควบคู่ไปกับ ผลงานกลุ่ม ภายในกลุ่มจะต้องทราบว่า สมาชิกคนใดต้องการความช่วยเหลือ ต้องการให้สนับสนุน หรือต้องการกำลังใจเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ 4) จัดให้มีความรู้เกี่ยวกับทักษะสังคมที่จำเป็น ในการทำงานร่วมกันให้แก่กันนักเรียน เช่น ทักษะความเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ การสื่อสารและทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้ง และ 5) จัดให้มีกระบวนการกลุ่ม ให้สมาชิกของกลุ่มได้ร่วมกันอภิปรายว่ากลุ่มของตนทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ได้เพียงใด และจะทำให้ความสัมพันธในการทำงานคงอยู่ได้อย่างไร

จากเหตุผลและข้ออ้างสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยา อินทรสัมพันธ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการแข่งขัน เป็นทีม (TGT) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยมีความก้าวหน้าเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กลุ่มปานกลาง กลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ และ 2) การปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนขณะเรียนคณิตศาสตร์โดยการแข่งขันเป็นทีม (TGT) พบว่า นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ มีการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน ปฏิบัติต่อเพื่อนด้วยดี มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนๆ และเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มด้วยดีและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข มีการจัดโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มสำหรับการแข่งขัน โดยลดความสามารถของนักเรียนในด้าน การเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทุกขั้นตอนตามลำดับของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ และเกิดความสนุกสนานในขณะที่ร่วมแข่งขัน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ กาญจนา कुमारักษ์ (2541: 69); สมศักดิ์ ขจรชัยกุล (2534: 2) และสุเมธชา

พรหมบุญ (2540: 38-39) ได้กล่าวถึงประโยชน์ และคุณค่าของการเรียนแบบร่วมมือไว้ในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีโอกาสได้ฝึกทักษะทางสังคม ส่งเสริมให้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น เต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น นักเรียนที่เรียนอ่อน มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ทำกิจกรรมในการเรียน และนักเรียนที่เรียนเก่ง มีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียน และยังช่วยให้นักเรียนรู้สึกสบายใจ เพลิดเพลินในการเรียนและเข้าใจสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของลูวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 164) ที่กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่แตกต่างจากเทคนิค อื่นๆ ตรงที่ผู้สอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่า ผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เทคนิควิธีนี้เหมาะกับการเรียนในวิชาพื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัว เช่น หลักภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น และนอกจากเหตุผลและข้ออ้างสนับสนุนดังกล่าว การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ยังสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดหลักว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ นักเรียนทุกคนมีความสำคัญที่สุด โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบจากการวิจัยและการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะใน 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำสูงกว่าการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ครูที่จะนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปทดลองใช้ ควรศึกษาวิธีการสอนให้เข้าใจทุกขั้นตอนจนเกิดความชำนาญ เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
2. การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นวิธีการสอนที่มีลำดับขั้นตอน ดังนั้น ครูจะต้องเตรียมสื่อการสอน และเตรียมนักเรียนให้พร้อมในการจัดกิจกรรม รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับเทคนิคการสอนแบบต่างๆ เช่น แบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล (TAI) แบบกลุ่มร่วมมือ (Co op Co op) แบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) เป็นต้น

2. ควรมีการนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ เช่น ทักษะการทำงาน ความคงทนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2541). การเรียนรู้แบบร่วมมือกันในชั้นเรียนบูรณาการ. **ทับแก้ว 2(4): 69**.
- กิ่งดาว กลิ่นจันทร์. (2537). **ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพรพ. (2541). “สอนหลักภาษาไทยอย่างไรไม่น่าเบื่อ” **วารสารวิชาการ 1(11): 5-9**
- ธาดา ธิกุลวงษ์. (2553). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2525). **ความรู้พื้นฐานสำหรับการใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิชาการ.
- มณี บุญญาติศัย. (2548). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณี โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิลาวัลย์ สุภิกฤษ์. (2545). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วัชรมา เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สมศักดิ์ ขจรชัยกุล. (2534). “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมใจในการรวมกลุ่มเรียนวิชาคณิตศาสตร์” **สารพัฒนาหลักสูตร 7(3): 19-23**

- สมยา อินทรสัมพันธ์. (2544). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนโดยการแข่งขันเป็นทีม (TGT)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). **แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2547)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุจินต์ วิศวรวิธานนท์. (2545). **การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความร่วมมือ**. นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2542). **การเขียน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมณฑา พรหมบุญ. (2540). **การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**. ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ: ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไอดีเอสแควร์
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- Johnson, D.W. et. al. (1981). "Effects of Cooperative, Competitive, and Individualistic Goal Structures On Achievement : A Meta Analysis". **Psychological Bulletin**: 47-62.